

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΝΑΒΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ.

Γράφει Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.

«Εν αρχή ήν ο άθλος» (ΗΣΙΟΔΟΥ, Έργα και Ημέραι, 11-26).

1. Εισαγωγή

Όπως όλα τα «Καλά κ' Αγαθά» προήλθαν από τους αρχαίους Έλληνες, έτσι και οι παγκοσμίου ακτινοβολίας Ολυμπιακοί Αθλητικοί Αγώνες, προήλθαν όπως είναι γνωστόν από το Αθάνατο Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα. Είχε αξία και μεγάλη σημασία, διότι, **στόχευε στην Ειρήνη των λαών της εποχής εκείνης, μεταξύ των Κρατών-Πόλεων της Αρχαίας Μεγάλης Ελλάδος.**

Αυτό δείχνει ότι, και την εποχή εκείνη το θέμα της διαμάχης μεταξύ των Ελλήνων, καλά κρατούσε.

2. Ολυμπιακοί αγώνες στην Αρχαιότητα.

Γνωρίζουμε ιστορικά ότι, ο πρώτος καταγεγραμμένος εορτασμός των Ολυμπιακών αγώνων στην αρχαιότητα ήταν στην Ολυμπία, το 776 π.Χ. Είναι όμως σχεδόν βέβαιο σήμερα ότι, αυτοί δεν ήταν και η πρώτη φορά που γινόνταν, οι αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα. Πιστεύεται ότι μέχρι τότε οι αγώνες ήταν μόνο τοπικοί και διεξαγόταν μόνο ένα αγώνισμα η διαδρομή του Σταδίου. Από το 776 π.Χ. και μετά οι αγώνες έγιναν σιγά-σιγά πιο σημαντικοί, με συμμετοχή από ολόκληρη την Αρχαία Ελλάδα. **Βασικό στοιχείο συμμετοχής ήταν να είσαι Έλλην.** Οι Ολυμπιακοί αγώνες, εκτός από την ειρήνη που προεβλέπετο μεταξύ των Ελληνικών Κρατών-Πόλεων που συμμετείχαν, είχαν επίσης μεγάλη θρησκευτική σημασία, αφού εγένοντο προς τιμή του θεού Δία, του οποίου τεράστιο άγαλμα υπήρχε στην Αρχαία Ολυμπία. Οι Ολυμπιακοί αγώνες είχαν φθάσει στο απόγειο της λαμπρότητας και συμμετοχής κατά τον 5^ο και 6^ο αιώνα π.Χ. Ο αριθμός των αγωνισμάτων έφθασε τα είκοσι (20) και ο

εορτασμός διαρκούσε 4-6 ημέρες. Οι νικητές των αγώνων θαυμάζονταν και εγένοντο αθάνατοι μέσα από ποιήματα και αγάλματα. Το έπαθλο δε για τους νικητές ήταν ένα στεφάνι από κλάδο Ελιάς. Είναι χαρακτηριστικό το περιστατικό, σε Ολυμπιακούς αγώνες της Ολυμπίας, όταν ο Έλληνας Ρόδιος Διαγόρας, πυγμαχός του 5^{ου} αι. π.Χ. απέκτησε πανελλήνια φήμη νικώντας στους Ολυμπιακούς, τα Πύθια, το Νέμεα και τα Ίσθμια, γέρων πια να τον περιφέρουν στους ώμους των οι δυο γιοί του, αθλητές, επίσης ύστερα από νίκη τους στους Ολυμπιακούς αγώνες, τότε όλοι οι θεατές εν χορώ εκραύγαζαν: **«Κάτθαναι γαρ Διαγόρα ουκ εις Όλυμπον αναβήσεις».**

Οι Αγώνες, με την πάροδο του χρόνου και όταν οι Ρωμαίοι κατέλαβαν την Ελλάδα και ο χριστιανισμός έγινε η επίσημη θρησκεία της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, έχασαν την αξία και την σημασία των. Εθεωρήθησαν τέλος σαν μια παγανιστική γιορτή και το 393 μ.Χ. ο Αυτοκράτορας του Βυζαντίου Θεοδόσιος διά νόμου απηγόρευσε την διεξαγωγή τους.

3. Αναβίωση των Ολυμπιακών αγώνων.

Είναι γνωστό ότι, από τον 17^ο αιώνα και μετά άρχισαν να γίνονται κάποιες εορτές σε διάφορα κράτη Αγγλία, Γαλλία, Ελλάδα κ.λπ. που έφεραν το όνομα «Ολυμπιακοί Αγώνες», οι οποίες όμως ήταν τοπικής έκφρασης και σίγουρα όχι διεθνείς. Το ενδιαφέρον για τους Ολυμπιακούς αγώνες, άρχισε να επεκτείνεται, όταν ανακαλύφθηκαν τα ερείπια της αρχαίας Ολυμπίας, από Γερμανούς αρχαιολόγους στα μέσα του 19^{ου} αιώνα, με επικεφαλής τον αρχαιολόγο Έρνεστ Κούρτιους.

Ένας από τους πρώτους που προσπάθησε ν' ανάψει την σπίθα της ιδέας αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων ήταν ο Εδεσσαίος λόγιος Μηνάς Μηνωίδης. Ο Μηνωίδης την εποχή εκείνη δίδασκε την αρχαία Ελληνική γλώσσα σε Πανεπιστήμιο του Παρισιού, όπου μετέφρασε και δημοσίευσε στη Γαλλική γλώσσα το «Γυμναστικό» του Φιλοστράτου, το οποίο συνόδευσε και με δικό του κείμενο, περί της ανάγκης αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων.

Βέβαια οι Ολυμπιακοί αγώνες θα ήταν μόνο μία μακρινή ανάμνηση της κλασικής αρχαιότητας χωρίς το όραμα του Βαρόνου **Πιερ ντε Κουμπερτέν** και κατά κάποιο τρόπο και των άλλων Ελλήνων οραματιστών που προηγήθηκαν, όπως π.χ. του προαναφερθέντα Μηνά Μηνωίδη, Ε. Ζάππα, Δ. Βικέλα κ.ά.).

Ο Πιερ ντε Κουμπερτέν γεννήθηκε στο Παρίσι (1863-1937). Αγάπησε τα σπορ και ασχολήθηκε ενεργά με την ξιφασκία, την κωπηλασία, την πυγμαχία και την ποδηλασία. Εργάστηκε σκληρά για να εισαχθεί η φυσική αγωγή στα σχολεία της Γαλλίας. Ήταν έμμονη η ιδέα του ότι, η ήττα των Γάλλων στο Γαλλοπρωσικό πόλεμο (1870-1871), οφείλετο στο ότι οι Γάλλοι δεν είχαν φυσική διαπαιδαγώγηση και επομένως οι Γάλλοι στρατιώτες υστερούσαν των αντιπάλων των σε φυσική σωματική κατάσταση.

Ο Κουμπερτέν ήταν βέβαιος ότι, ο Ελληνικός Πολιτισμός και ιδιαίτερα οι Ολυμπιακοί Αγώνες, μπορούσαν να προσφέρουν πάρα πολλά στην Ανθρωπότητα. Ο μεγάλος αυτός μελετητής των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων, κοινωνιολόγος και παιδαγωγός, ξεκίνησε λοιπόν μια εκστρατεία, για να εξασφαλίσει διεθνή υποστήριξη για την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων. Έπειτα από μια σειρά διαλέξεων στις Η.Π.Α., Αγγλία, Γαλλία και σε άλλα Κράτη, επέτυχε να διοργανώσει Διεθνές αθλητικό Συνέδριο στο Παρίσι, για το θέμα αυτό με συμμετοχή 13 χωρών, μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα.

Το Συνέδριο έλαβε χώρα στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης των Παρισίων από τις 16 μέχρι τις 23 Ιουνίου 1894. Στο Συνέδριο αυτό αποφασιστική ήταν η συμμετοχή του Έλληνα εκπροσώπου Δημήτρη Βικέλα (1835-1908). Ο Βικέλας Δ. από το 1872 εγκαταστάθη στο Παρίσι και αφοσιώθηκε στα γράμματα. Εκτός από την συγγραφική του δραστηριότητα, ανέπτυξε έντονη κοινωνική και Εθνική Δράση.

Στο Συνέδριο αυτό, μετά από τις θέσεις του, που παρουσίασε ο Πιερ ντε Κουμπερτέν και τις διάφορες συζητήσεις επί του θέματος της Αναβίωσης των Ολυμπιακών αγώνων, αποφασίστηκε η Αναβίωση Αυτών. Αποφασίστηκε επίσης οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες να διεξαχθούν στην Αθήνα, την πόλη και **την Χώρα που γέννησε την Ολυμπιακή Ιδέα**. Έτσι γεννήθηκε η Διεθνής Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ) με πρώτο πρόεδρο τον Έλληνα Δημήτρη Βικέλα (1894-1896), και γενικό Γραμματέα τον Βαρόνο Πιερ ντε Κουμπερτέν και μέλη προσωπικότητες από διάφορα Κράτη.

Οι πρώτοι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες γνώρισαν μεγάλη επιτυχία. Αν και οι αθλητές που πήραν μέρος ήσαν μόνο από 13 Κράτη με 311 αθλητές, ήταν η μεγαλύτερη αθλητική διοργάνωση που έγινε ποτέ. Οι Έλληνες αξιωματούχοι και το κοινό ήταν πολύ ενθουσιασμένοι και ζήτησαν να έχουν το μονοπώλιο των αγώνων. Η ΔΟΕ όμως είχε διαφορετική γνώμη και αποφάσισε οι δεύτεροι σύγχρονοι Ολυμπιακοί αγώνες να γίνουν στο Παρίσι, το 1900. Έκτοτε ανά τετραετία διεξάγονται ανελλιπώς σε διάφορες χώρες.

Η Φιλοσοφία του Βαρόνου Πιερ ντε Κουμπερτέν, όπως πίστευε ο ίδιος, ήταν: ο αθλητισμός μπορεί να βοηθήσει τα μέγιστα τον νέο να διαμορφώσει καλό χαρακτήρα. Με βασικό στοιχείο της φιλοσοφίας του ότι, **σημασία έχει όχι η Νίκη, αλλά η συμμετοχή**.

Ο Κουμπερτέν πίστευε ακόμη ότι, οι Ολυμπιακοί Αγώνες μπορούν να βοηθήσουν τους λαούς, να επικοινωνήσουν μεταξύ των, να βοηθήσουν στην Ειρήνη, στην κατανόηση και στην συνεργασία μεταξύ των λαών. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο ΑΒΕΡΥ ΜΠΡΑΝΤΕΪΤΖ (Πρόεδρος της Δ.Ο.Ε. 1952-1972), για τον αναβιωτή

των Ολυμπιακών Αγώνων Πιερ ντε Κουμπερτέν, κύριος στόχος του ήταν, **αυτοί να συμβάλλουν στην Δημιουργία μιας καλύτερης και υγιέστερης ανθρωπότητας, ενός ευτυχέστερου και πιο ειρηνικού Κόσμου.**

4. Επίλογος.

Σήμερα η διεξαγωγή των Ολυμπιακών αγώνων σε πολλά έχει ξεφύγει, από το Ολυμπιακό πνεύμα γεννήσεως των Ολυμπιακών αγώνων, το Ολυμπιακό Κίνημα και ακόμη των ιδεών του οραματιστού, αυτού που αναβίωσε τους Ολυμπιακούς αγώνες Βαρόνου Πιερ ντε Κουμπερτέν.

Μέσα στις δύσκολες ώρες που περνά καθημερινά η ανθρωπότητα, ο αθλητισμός δεν πρέπει να ξεφύγει από τα ιδεώδη των Ολυμπιακών αγώνων, πρέπει να γυμνάζεται και να αθλείται, σύμφωνα με τα ιδεώδη αυτά.

Υπάρχουν βέβαια και υγιείς αθλητικές παρουσίες, που υπηρετούν το καλό των αθλητών, θεωρούνται όμως, πολλές φορές ξεπερασμένοι ή συνθλίβονται από τους παθολογικούς που υπηρετούν τα συμφέροντα του συστήματος των ολίγων.

Η διεξαγωγή σήμερα των Ολυμπιακών αγώνων, έχει ξεφύγει, εν μέρη, από την ιδέα και τις αρχές και αξίες του Ολυμπισμού και του Ολυμπιακού πνεύματος. Πρέπει! εάν πιστεύουμε στην αξία και τον σκοπό του αθλητισμού, αυτός πρέπει να επανέλθει στις ρίζες του, άλλως, το μέλλον των χιλιάδων αθλητών που ετοιμάζονται γι' αυτούς θα είναι δυσσιώνιο και οι αγώνες εκτός αποστολής, επ' ωφελεία των ολίγων και όχι των πολλών.

**«Η Άθληση πρέπει να παραμείνει, στην μάθηση, στην άσκηση και στην φύση»
(ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ).**

**Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης.
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.**